

פרשת אמור

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א
ט"ו אייר תש"פ | גיליון 670

מאמר ראש הישיבה

מצילים את הבית, מצילים את העולם

חירות פנימית

המפתח לחירות אמתית, לאושר אמת ורגאולה אמתית הוא רק העבודה העצמית.

עם ישראל יצאו ממצרים בחג הפסח, אבל מה הערך בחירות גשמית בלי חירות פנימית? לכן נתן להם ה' יתברך את ימי ספירת העומר שבהם עבדו בני ישראל על עצמם התעלו היטרו והתקדשו על ידי עבודת המידות, ותיקנו מידה אחרי מידה, עד שהיו ראויים לקבלת התורה ביום החמישים ועל ידי התורה זכו להיות בני חורין אמתיים כמו שאומרים חכמים שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה.

יצא שלא מספיק רק לעסוק בתורה, אלא חייבים את ההכנה הראויה. כי אור התורה שוק בתוך כלים ומידות. וההכנה שאדם מכין את עצמו לתורה היא זו שבונה את הכלי ומכשירה את המידות לקבלת אור התורה באמת.

ומה ההכנה הראויה? העבודה העצמית.

העבודה העצמית העיקרית היא תיקון המידות שזה מתבטא בעיקר בעניינים שבין אדם לחברו. ולכן ימי הספירה משמשים גם כימי אבלות על תלמידי רבי עקיבא שלגודל צדקותם נתבעו על כך שלא נהגו כבוד זה בזה. וזאת כדי לאותת לנו שההכנה האמתית לקבלת התורה היא הזהירות בעניינים שבין אדם לחברו.

וזו לא רק ההכנה לתורה אלא זו גם ההכנה

לתפילה ולכן אומר האר"י הקדוש שלפני התפילה צריך אדם לקבל על עצמו מצוות עשה של ואהבת לרעך כמוך.

מתחילים מהבית

בשבוע שעבר למדנו שמי שיש לו עבודה עצמית עובר כל משבר בקלות ולא רק שלא נשבר אלא גם יוצא מהמשבר מחוזק יותר בגופו ובנפשו, בשלום ביתו ובמנונו, באמונתו ובביטחונו.

בזמן הסגר והבידוד של משבר הקורונה אנחנו אומנם פחות מתמודדים עם האנשים שבחוץ ולכן יש לנו פחות נסיונות בבין אדם לחברו מחוץ לבית, אבל יש לנו הרבה יותר נסיונות בתוך הבית עם בן או בת הזוג ועם הילדים. החיכוך התמידי שכמעט לא קיים בימים כתיקונם דורש הרבה מאוד עבודת המידות.

והעובדה שאת ימי ספירת העומר השנה אנחנו עושים יותר בסגרת הביתית - זו תזכורת גדולה וחשובה מאוד שבאור עולם מזכיר לנו: שעבודת המידות מתחילה מהבית, וש"בין אדם לחבירו" ושאמהבת לרעך כמוך" זה קודם כול עם בני המשפחה הקרובה. גם אשתך היא חברך וגם בעלך הוא חברך.

במשבר הקורונה
אנחנו אומנם
פחות מתמודדים
עם האנשים
שבחוץ ולכן יש
לנו פחות נסיונות
בבין אדם לחברו
מחוץ לבית, אבל
יש לנו הרבה יותר
נסיונות
בתוך הבית

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

מצפון סלקטיבי

בן או בת הזוג לא רק שהם לא פחות חשובים מהאנשים שבחוץ, אלא הם הרבה הרבה יותר חשובים. ישנם כאלה שמרגישים לא נעים כשהם פוגעים בחבר לעבודה, אבל כשהם נוגעים לאישה ולילדים אין להם טיפת נקיפות מצפון.

והרי זה אמור להיות קל וחומר: אם אתה מרגיש לא נעים מחברך שאתה לא חייב לו כלום או שאתה חייב לו מעט מאוד, על אחת כמה וכמה שאתה אמור להרגיש לא נעים לפגוע באשתך שנותנת עבורך את החיים ועושה לך אינספור טובות בכל רגע ורגע או בילדים שהם שייכים לבורא עולם והם המתנה היקרה שהבורא הפקיד בידך כדי לטפח ולא כדי להרוס.

מצוות ואהבת לרעך כמוך היא "כלל גדול בתורה". המקיים אותה מקיים את הכלל הכולל את כל התורה כולה.

ואמרו גדולי ישראל שקיום המצווה של ואהבת לרעך כמוך בשלימותה ייתכן רק עם בן או בת הזוג, וזה בלתי אפשרי ללא עבודה עצמית של שני בני הזוג. יוצא שעל ידי עבודה עצמית האדם מגיע לקיום התורה באופן העמוק והכולל ביותר.

מחכים רק לכם...

לכן נזכיר שוב מהי עבודה עצמית. גם אתה וגם את, בכל יום ויום תסגרו את עצמכם לבד באיזה חדר, בגינה או במרפסת לפגישה עם ה' במשך שעה אחת בסך הכול.

במהלך השעה תספרו לה' כל מה שעשיתם באותו יום מאז הפגישה הקודמת ועד הפגישה הנוכחית. תזכרו שה' מחכה לתשובה שלכם ורוצה לקבל אתכם תמיד בחסד וברחמים, ותבקשו סליחה על כל מה עברתם על רצונו בין בדברים הנוגעים לקיום המצוות שבין אדם למקום ובין המצוות שבין אדם

המשך בעמוד 3

צו השעה -
מנע נגע ומחלה מביתך

הפצת ליקוטי מוהר"ן לשמירה!

אמר רבי נחמן:
הספר ליקוטי מוהר"ן,
כשנמצא בבית,
הוא שמירה, רפואה וישועה.

הזדרז להזמין: 052-2240696

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירה

לחיות עם הקורונה, פרק ג'

הורים יקרים, אנו נמצאים בפרק השלישי של "לחיות עם הקורונה"

בחסדי ה' יתברך, "הגל" הקשה של ההידבקות כבר אחרינו. העתיד עדיין לוטה בערפל, איננו יודעים מה לפנינו אבל אנו בוטחים בה' יתברך שלא עוזב אותנו לשנייה ומנהיג את עולמו בחדס וברחמים.

הנתונים של נזקי הקורונה קשים. מעל 200 קורבנות, ועדיין מאות חולים. אבל בהתחשב במה שקורה בעולם שבמדינות רבות יש אלפי מתים ועשרות אלפים חולים, מצבינו בארץ ישראל ב"ה מצוין.

שיגרת קורונה

תקופה זו של אחרי גל-ההדבקות הראשון, נקרא שיגרת קורונה. תקופת ההסגר והעוצר ב"ה אחרינו. חנויות ונפתחות, ואנו כביכול מתנהלים בצורה די רגילה. אך מאחר והנגיף עדיין נמצא איתנו, עליו להתכונן ולהכין את משפחתנו בהסברה מתאימה לתקופת שיגרה זו.

סביר להניח כי מידי כמה ימים אנו נהיה נתונים לשינויים, מרחבים ונפתחים ונסגרים, הגבלות תנועה כאלו ואחרות, אפשרות יציאה לגני משחקים ופארקי שעשועים וכדו' השינויים, הינם במרחבים שלנו אך חובה עלינו בפרט בתקופת שיגרת קורונה זו, להקפיד על כל כללי הזהירות, ההרחקה וההיגיינה. עלינו לאסוף את הילדים מידי יום יומיים לשיחה משפחתית, בדיוק כפי שעשינו בתחילת התקופה, לפתוח את הנושא, לספק אינפורמציה תואמת, ולאפשר שיח פתוח ע"י שאלות מנחות.

יותר לילדים לשאול שאלות מרגיזות ולהביע עמדות שונות, זה מטרתו של השיח. ההורה מכונן את השיחה המשפחתית, אבל כל אחד מהמשתתפים יכול להגיד את מה שהוא חושב ומרגיש. בין אם זה פחד וחשש מהנגיף, ובין אם זה שמחה וצהלה על זה שאין לימודים בבית הספר. בסיום השיחה על ההורים להודיע הודעות רלוונטיות ולסכם את מסקנות השיחה.

לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

בדיחות הדעת

שלושה ילדים מתווכחים ביניהם: מי אבא שלו יותר מהיר הילד הראשון אומר: אבא שלי כ"כ מהיר- הוא זרק לסל ותופס את הכדור לפני שהוא נוגע בטבעת. השני אומר: אבא שלי כ"כ מהיר הוא משיג מכוניות נוסעות באוטוסטרדה. השלישי אומר כולכם טועים אבא שלי הכי מהיר: שואלים אותו למה? הוא עונה: הוא מסיים לעבוד כל יום בחמש אבל הוא בשלוש כבר בבית!

הדלקת נרות

ר"ת	כניסה	יציאה	
ירושלים	18:49	20:04	20:41
תל אביב	19:06	20:07	20:39
חיפה	19:00	20:08	20:42
באר שבע	19:05	20:05	20:40

החידוש החשוב שיהיה בשיחות בתקופת "שיגרת הקורונה", הוא ההבדל בין תקופת הסגר לתקופת השיגרה. נמקד שיחה אישית עם כל קבוצת גיל. בגיל הרך, נצייר את תקופת הסגר ואת תקופת השיגרה, ונמקד את ההבדלים: מה השתנה ומה נשאר לדוגמה: בסגר, לא יצאו לגינה, והיום אנחנו יוצאים לגינה, שומרים מרחק ועם מסיכה.

החופש נגמר

בע"ה בתקופה הקרובה ולכשיתאפשר הדבר, מערכות החינוך יתחילו ללמד בבתי הספר בצורה בטיחותית, וילדינו יצאו ללמוד בחוץ ולא רק באמצעות למידה ביתית. לכן עלינו להתכונן ולהכין את ילדינו לכך. ושוב ע"י שיחות הסברה וכינוסים. נספק מידע תואם גיל, נאפשר דיון ושיח פתוח, נשתף חששות ורגשות, נקשיב לקולות ולמחשבות, ונתכנן ביחד את החזרה.

הכלל המנחה הוא: הדרגתיות ושלבים תואמים. לא ביום אחד חוזרים למסגרת לימודים מלאה, אלא בצורה הדרגתית. כדברי הנביא: "בְּשׁוֹבָה וְנִחַת תִּשְׁעֶנָּה בְּהִשָּׁבֵת וּבְבִטָּחָה תִּהְיֶה גְבוּרַתְכֶם"

חזרה למסגרות החינוך

הילדים כבר חודשיים בבית, הם מטפסים איתנו ביחד על הקירות, התקופה הזו מעל לכוחותינו ואנחנו כבר כמעט מתאשפצים במחלקה פסיכיאטרית.

אמת, כולנו כבר מחכים לשלוח את הילדים למסגרות הלימוד, בתקווה שהמדינה תחליט על סגר נוסף והם יישארו למשך התקופה הקרובה במסגרות הלימודים ביחד עם הצוות, כשחיללי פיקוד-העורף מספקים להם לינה והזנה.

הורים יקרים, תתעוררו מהחלום, זה לא יקרה.

חזרה למסגרות בצורה הדרגתית זה התכנון. וכהורים, יש לנו מחויבות עליונה, לברר היטב את כשירות המבנה, את השמירה של הצוות על הכללים ולבדוק את התנהלות שיגרת היום במעון, בגן, בבתי הספר ובישיבות.

יש לנו מחויבות ואחריות כאחד להחזיר את הילדים למסגרות, אבל גם לשמור עליהם בריאים.

בהצלחה!

"כותבים תודות ורואים ישועות"

(הרב שלום ארוש שליט"א)

חוברות התודות
והנפלאות שלי

חוברות יחודיות
לכתיבת תודה
מידי יום.

הזמינו עכשיו: 052-2240696

חדש! חדש! חדש!

ילדון חידודון

בין הכותרים יוגרלו מתנות

בפרשת השבוע נלמד על "סמיכה", ועליה גם קראנו בשבת שעברה. שונה בתכלית סמיכה בפרשה מהסמיכה של שבת שעברה.

תשובה פרשת תזריע מצורע בדרך כלל, אסור לאדם לגלח את כל שערות גופו, שכן הוא עלול לעבור בכך על איסור גילוח פאות הראש והזקן (ויקרא יט כז). [בגילוח שיער הגוף יכולה להיות גם עבירה על "לא ילבש" - שואסרת על גבר לעשות מעשי נשים, כמו הסרת שיער הגוף (דברים כב ה עם רש"י)]. למרות זאת, סהרת המצורע כוללת גילוח שיער כל הגוף (ויקרא יד ט).

כתרונות לשלוח למייל | פקס:

al5308000@gmail.com | 02-5812252

יש לך סיפור תודה?
המערכת תשמח לפרסם אותו
al5308000@gmail.com

סיפורי תודה

אמרתי תודה ונושעתי

אם לא רואים את ה' סובלים עוד יותר!

הספור הנפלא הבא מלפד אותנו, איך מי שלא הולך עם תורה והודעה מתמלא במחשבות רעות על עצמו, על אנשים אחרים ור"ל גם על הבורא:

"בקיץ האחרון, עשיתי תאונה עם הרכב. כשלידי יושבה נוסעת מבגרת שהסעתי אותה לביתה. תודה לה, אף אחד לא נפגע, אבל מישהו הזעיק אמבולנס שהגיע במהירות, ואחרי עשר דקות הנהג הצליח לשכנע את הנוסעת לעלות לאמבולנס ולהגיע לבית החולים לבדיקות.

"את יודעת, על כל מקרה שלא יהיה..." אמר לה, והיא עלתה.

אבל
שהיא
ל א מ ב ל
התאונה
שלב,
שעכשו יש באסן
רשמי
ועכשו, אני
אצטרף להגיע
לבית המשפט.
ובבית המשפט,
כנראה, אפוצא
אשקרה ו/או ישללו
מפני את הרשיון
לכפף חידשים ו/
או אשב בבית

הסרה... אבל תוך כדי הפולחמה התחלתי להאשים את עצמי במה שקרה, ואז הפסקתי, והתחלתי להאשים את אלקים. בסוף הכל עשיתי לאשה המבגרת הזו טובה (חסד, אז יש כאן מצוה, נכון?) אז למה הוא עשה את התאונה הזאת?

אבל הגישה שלי השתנתה, והבנתי שאני חייבת להפסיק את הרגשות ההתקבנות הזו, וכשום לומר תודה לבורא עולם על הכל כולל התאונה, כולל המשפט, כולל התביעה, למרות שלא היה לי שום רקוז לקום כל זה טוב.

באותה הזדמנות החלטתי לעבד על עוד נקודה: להפסיק לברך ולהתחיל

חיזוקית -

אייד | רפואה אמיתית

כל קשר שיש
לאדם עם ה' -
זו הרפואה שלו!
(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

הפתעה: היא לא באמת תבדע אותי, היא רק רצתה תשלום עבור האמבולנס (היא אשה קשת יום שאין לה פסוק מיתה ובקשוק כל אותם חידשים היא נהלה דיונים מתישים עם קפת החולים בה היא חברה שישלמו את הפסוק אחרי הכל יש לה בטוח משלים וכו' וכו' אף הם סרבו, ואז הבן שלה פתב

מכתב לעורך דין ומשום זה התגלגל אלי). בסופו של דבר לא הייתי חייבת לה שום דבר, כי שבוע לאחר מכן (אחרי שהפסקתי להתלונן והתחלתי להודות לבורא על הכל) קפת החולים הסכימה לשלם לה את התשלום עבור האמבולנס.

אמרתי תודה ונושעתי

052-2240696

קו האמונה

להתחזק-לחייך-להודות

לקבל | יחולץ והכוונה

ע"י תלמידים מובחרים של הרב

ללמוד | דף היומי למידי יום

אין יום ללא לימוד תורה

לשמוע | חיזוקים לכל הצלמים

לפי נושאים

02-6444250

להתחזק | חיזוק יומי

מסרים ומבוקים חדשים מהרב

להודות | חוק התודה והישועה

תודה והודאה

לגדול | מיוחד לילדים

סיפורים, שירים ופרסים

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש

052-2240696 ☎

שלום הבית שלי
הרב שלום ארוש שליט"א

להסתכל קדימה

מלא, שגם לה יש דרך עבודה לתקן הכל ולהתחיל חיים חדשים!

תדעו: את אולי התייאשת מחייך אבל הקדוש-ברוך הוא לא התייאש ממך ויש לו תכנית טובה ויפה מאד בשבילך - אם תלכי באמונה. כי זהו כלל שאסור לעולם לשכוח - אם אתה מאמין שיכולים לקלקל, תאמין שיכולים לתקן! נכון, עד היום נעשו טעויות, אבל עכשיו כבר אחרי מעשה - תשכחי את העבר ותעשי התחלה חדשה! תלמדי מעכשיו לחיות באמונה ותכני את עצמך לחיים חדשים ולדרך החדשה שמחכה לך.

אשה שעברה גירושין צריכה להסתכל קדימה. אם היא לא תקבל את המציאות שהיא צריכה להסתכל קדימה, היא לא תוכל להתמודד עם החיים ולבנות את עצמה מחדש. כי אף על פי שעברה משבר קשה, ואף על פי שעדיין יש לה בעיות הקשורות לעבר להתמודד איתן, היא חייבת לקבל את מה שכבר עבר באמונה ולחשוב מה ה' רוצה ממנה מכאן והלאה. ותדע, שיש לבוא ציפיות שתמשוך את שליחותה שבשבילה היא חיה בעולם הזה.

כי זהו כלל באמונה בכל המצבים בחיים - מה שהיה היה, ואין לנו עסק עם כך רק עם מה יהיה הלאה - איך ממשכים מהנקודה הזו את מסלול החיים באמונה כרצון הבורא.

וסיבך להם את החיים לאין שעור.

ועתה, נוסף את הצער של ההורים והמשפחות של שני הצדדים, ואת הצרות והבעיות שנוספו להם - אי אפשר לספור ולשקול את גודל הצער שיצא להם מהגירושין!

לכן, במקום לחשוב על "פיתרון" הגירושין, שאינו פיתרון כלל, אלא הוא צעד נמנה המכניס את האדם לצרה צרורה קשה וכבדה, צעד שההשלכות שלו רבות ולא נעומות, צריכים בני הזוג לעשות חשבון אמיתי ואחראי - האם רוצים הם לשחוט את ילדיהם על מזבח הגאווה שלהם, או להודות על האמת שאין הם יודעים כיצד לחיות ביחד ולקבל הדרכה? בוודאי הם צריכים לקבל הדרכה נכונה כיצד לפתור את בעיותיהם. וידעו, שהמציאות הוחיכה שעל ידי הדרכה פשוטה וכמה עצות אמיתיות, נמנעו הרבה מקרי גירושין, ונחסכה עגמת נפש להרבה נפשות, וזכו זוגות רבים לחיים של שלום ואושר.

לאור כל האמור כאן, מובן שצריכה כל אשה לעשות הכל ולוותר על הרבה דברים, ובלבד שלא תגיע לידי גירושין. אבל זה לא אומר, שמי שכבר התגרשה, הכל אבוד ח"ו, אלא גם היא יכולה צריכה לעשות התחלה חדשה! ותדע בביטחון

בשבוע שעבר דיברנו על הפצעים הפתוחים שמוותרים אחריהם גירושין. אבל הדברים לא מסתיימים שם. אלא בני הזוג הגרושים, שצריכים כל פעם להיפגש שוב, הזיכרונות שלהם עולים וצפים, והפצעים נפתחים. וכל שכן כאשר רואים הם את בן זוגם הקודם עם משפחתו החדשה, שאז הקנאה עולה, והרגשת השנאה והנקמה מתעוררת. הקשר עם הילדים מסובך מאד ומעורר תמיד ויכוחים רבים וטענות, כגון: למה הוא לא מבקר את ילדיו, לא אכפת לו מהילד וכדומה. או ההפך: הוא מבקר יותר מדי, והוא מנסה להסית את הילד נגדו! ישנם מקרים רבים שבתור נקמה אין מניחים לאחד מההורים לראות את ילדיו, או שצריך הוא לצמצם את ביקוריו לשעות ספורות בשבוע, וגם זאת בנוכחות של עובדת סוציאלית. וכן יש את עין המזנון, משפטים ותביעות ועוד ועוד צרות... ה' ירחם.

כאשר ישנן בעיות עם הילדים, כגון שיש לילד קושי בלימודים או בעיה נפשית, חברתית, גופנית וכדומה, אזי קשה מאד לבני הזוג הגרושים להתמודד עמם ולפתור אותם. האשמות הדדיות מוטחות, וכל אחד משליך את האחריות על השני, ואם הם היו ביחד, הם היו פותרים את כל הבעיות בקלות רבה, בכוחות משתפים ובאחדות. ביקור - הפתרון, שהם חשבו שיקל להם על החיים, מתגלה כדבר שרק הקשה

לאורם נלך הילולא דצדיקא

רבי מסעוד בן רבי יעקב אביחצירא -
זצוק"ל זיע"א
י"ב אייר

ר' מסעוד קבע לימוד חברותא עם אחד ממובחרי תלמידי אביו רבי שלמה חיון זצ"ל. יום אחד בעת חזירתו מן הלימוד, הבחין מרן רבי מסעוד בשני שדים גדולים מאוד, הניצים על אם הדרך, ומבקשים להזיק את העוברים והשבים ובכוח האמונה בכוח אביו גרשם מהמקום והזהירם שאם לא יעלמו מהמקום אזי יגזור עליהם בכוח אביו שיטרו משני עולמות, אך שמעו את אימו של הצדיק והסתלקו מהמקום תכף ומיד.

על דבקתו בתפילה נלמד מהסיפור דלהלן: יום אחד שב מרן רבי מסעוד זיע"א עם סידור נפלא מאיר עיניים בידו, בנו מרן בבא סאלי, שהיה אז ילד כבן 9, התעניין בסידור ומשזה מצא חן בעיניו ביקש מאביו שייתן לו רשות להתפלל בסידור, נענה אביו ואמר: "בני יקירי, סידור זה נהגתי בו בכבוד ונהגתי לא להחסיר בו תיבה או אות, עתה, חוששני כי לא תנהג בו כבוד כפי שנהגתי בו, והוא יתבע ממני את עלבונו. לאחר שהבטיח לו בנו כי ינהג בסידור בכבוד, ולא יסיר עניו ממנו אפילו תיבה או תג נאות אביו לתת לו את הסידור במתנה גמורה. לאחר מס' ימים ניגש ר' מסעוד לבנו ואמר: "חזק ואמץ" שאלתי את הסידור כיצד הינך נוהג בו והוא ענה כי שמח הוא מאוד שנתת לי מכיוון שהינך נוהג בו בכבוד ואינך מחסיר אות או מילה. העידו עליו כי עד זקנה ושיבה המשיך הבבא סאלי להתפלל בסידור קדוש זה ולנהוג בו בכבוד, ולא הסיר עניו ממנו ולא החסיר אות או תג.

לאחר 28 שנים בהן כיהן ר' מסעוד כרבה של תפילת וסביבותיה, במסירות ונאמנות הגיע עיתו להפטר מן העולם ולעבור לעולם שכולו טוב. וביום י"ב באייר תרס"ח ניצחו ארזלים את מצוקים ונישבה ארון הקודש, ונסתלק לבית עולמו. כל יהודי תפילת וסביבותיה הגיעו לחלוק לרובם כבוד אחרון וללוותו בדרכו האחרונה.

לאחר שכבר נולדו למרן ה"אביר יעקב" שתי בנות, הרבה להפציר בתפילה שיזכה לבן זכר שיעמידהו כממשיך דרכו. ראש וראשון לארבעת בניו הקדושים היה מרן רבי מסעוד זיע"א, שפגנה ע"י אחיו "ארון התורה", על שום שכבר משחר נעוריו ועדי זקנה לא פסיק פומיה מגרסה.

ספרים וחיידושי תורה בכתב כמעט שלא נותרו ממרן רבי מסעוד ז"ל והמעט שנותר מכתב ידו של מרן רבי מסעוד הם הפיוטים שכתב, שאת רובם יחד לכבוד שבת קודש, והם שתפסו מקום של כבוד בשולחן השבת של בנו ממו"ד מרן בבא סאלי זיע"א

התקשורת לאביו היתה להפליא ולא זזה ידו מתוך ידו. הכבוד שרחש לאביו היה להפליא עד שאפילו כשנולד לו בנו בכורו חשש לקרוא לו על שם אביו בשם "יעקב" כן חלילה יהיה שמץ קל של זלזול בכבוד אביו, ואכן בכל משפחת אביחצירא נמנעו מלקרוא על שם הסבא קדישא מרן ה"אביר יעקב".

סיפר לבנו ה"באבא סאלי" זיע"א שלאחר שהיה בקי גדול בתורת הנגלה, ביקש מאביו שידריכו וילמדו את תורת הסוד, ענה לו אביו: "בני היקר! הפסיעות הראשונות בתורת הקבלה, אינם נעשים באמצעות מורה דרך, רק לאחר שמתאמצים לבד והוכשרים ידיעות בדי עמל, ניתן לשמוע שיעורים ולקבל הכוונה מרבי, לאחר שאראה שהחילות לרכוש מושכלות, אקבע עמך שיעור בחכמת הנסתר".

לאחר שהתייגע בכל כוחו ללימוד תורת הסוד, עלה לו קושיה חזקה בהבנת דברי רבינו האריז"ל, ושטחה בפני אביו, או אז הבין ה"אביר יעקב" כי הגיעה העת והשעה ללימוד עם בנו את תורת הסוד, ומאותו היום קבעו ללימוד בצוותא בשעת חצות הלילה שעה שבה יושב הקב"ה ומשתעשע עם הצדיקים בנן עדן.

פוטרת
אחרי חל"ת?

לא יכולה עוד
להשאר בבית?

מודמנת אלינו!!

למשרד טלמרקטינג
גדול ומבוסס

דרושות טלפניות
למשמרת בוקר/צהריים

לקביעת ראיון:
052-2223745

העבודה עפ"י הנחיית
משרד הבריאות

העבודה במשרדים בירושלים

השכרות שקיבלה הסכמה משמים

לחברו. תבקשו סליחה על כל עבירה, ותתחרטו ותבקשו מה' שיעזור לכם להתגבר להבא.

וכאשר אתם רואים בעיה כרונית שחוזרת על עצמה שוב ושוב תבקשו באופן פרטי רק על הדבר הזה למשך זמן קבוע בכל יום ויום. ואל תחסכו במילים אלא תרבו בתפילה. תזכרו שה' רוצה לתת לכם יותר ממה שאתם רוצים לקבל והוא רק מחכה לתפילות שלכם שהן הכלים שלכם לקבל את השפע ואת ההשגחה ואת הסייעתא דשמיא של הבורא שמצפה ומחכה לעזור לכם להיות כרצונו בשלימות.

הבקשה של הבורא

אל תחשבו "למה שה' בכלל יקשיב לי...? למה שה' בכלל יסלח לי אחרי שאני עובר על רצונו שוב ושוב...?"

תזכרו היטב שלה' יש בקשה אחת מכם: "בבקשה, תבקשו ממני כל מה שאתם צריכים. זה מה שאני רוצה מכם. תפנו אלי, תאמינו בי, ותבקשו ממני כל מה שאתם צריכים בגשמיות וברוחניות. זה כל מה שאני רוצה מכם. אני כבר אתן לכם ואעזור לכם ואיטיב איתכם - רק תפתחו את הפה ותבקשו ממני. גם אם אתה נכשל זה רק בגלל שלא נתתי לך כוח להתגבר ואני מחכה לך שתבקש ממני כוח להתגבר על היצר הרע ואני אעזור לך לנצח את היצר הרע ולקיים את רצוני בשלימות."

גם אם עד היום לא עשית את זה או שעשית את זה במשך תקופה מוסימת והפסקת - אף פעם לא מאוחר מידי ותמיד אפשר להתחיל מחדש. וגם על זה תבקש מהבורא שיייתן לך כוח לעשות כגישה אתו בכל יום ויום.

מקיימים את העולם

ותזכרו היטב שהעבודה האישית הראשונה שלכם היא לעבוד על המידות ולתקן את עצמכם, להיות טובים כלפי בני ובנות זוגכם, וחלילה חלילה לא להיות אכזריים, לא לצעוק ולא לבזות ולא לרבי. זו תקופה רגישה לכולנו.

כולנו צריכים לדון לך זכות ולהתאזר בהרבה סבלנות. תמיד להרגיע, תמיד להקשיב, תמיד לעזור, וכמו שאמר מורי ורבי בצוואה שלו: "לרחם לוותר ולעזור והעיקר לא לתעוק על יהודי". גם בן הזוג שלכם הוא יהודי.

עכשיו שאתם נמצאים יותר ביחד בבית, זה הזמן להיטיב אחד עם השני. זה הזמן להתגבר על הכעסים. זה הזמן לבלום את הפה בשעת מריבה. חז"ל אומרים שהעולם כולו עומד על מי שובלם את פיו בשעת מריבה.

ועכשיו שהעולם כולו צריך הרבה מאוד רחמים שמים, כל אחד מאתנו יכול להמשיך רחמים לעולם על ידי שנרחם אחד על השני ולא ניגרר למריבות וודאי שלא נרים את הקול.

נרבה אהבה בינו, ונרבה את השכינה בביתנו ובכל העולם כולו, ובכך גם נזכה לעבור את התקופה הזאת מתוך עבודה עצמית באושר ובשלום בבית, וגם נכין את עצמנו ליום מתן תורתנו, וגם נמתיק את הדינים מעל כל העולם כולו וה' ישלח רפואה שלימה ושפע גדול לכולם.

בברכת שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

שלום אהב

את כל חידושי התורה שלו ותשרפם באש. זה מה שיגרום לו מעט נתק וחזרה לשפיות...

האמא התמימה שרצתה בטובתו של בנה - עשתה כדברי השכנה הקנאית. כאשר שב רבי חי לחדרו חיפש את חידושיו להמשיך לכתוב בהם, והנה אינם. חקר את אמו, וזו סיפרה לו שהכל עלה באש באש הוא כמעט והשתגע. מרוב צער...

הכאב היה אדיר, כאילו שיכל עשרה ילדים בבת אחת. את מיטב שנותיו הקדיש לחידושים אלו, וכעת הכל נמוג בעשן. את יגונו הטביע רבי חי בטיפה המרה.

זה מה שהקרה במעט את הכאב האדיר שלא שכך גם כעבור שנים רבות.

אחיינו של רבי חי, הגאון רבי 'יצחק, ציווה על משמשו שלא ימכור לרבי חי משקה משכר. 'יום יומיים, שבוע שבועיים, וזה יעבור לו. הוא יתרגל לחיות ללא השתייה'.

לאחר שלושה ימים ממתן ההוראה

הגיעה "שבת הגדול". רבי 'יצחק טייב עלה לשאת את דרשתו כרב העיר, בקצה הקהל נעמד רבי חי והתבונן בו בשקט. רבי 'יצחק פתח: "אומרת הגמרא..." והשתתק. בשום אופן לא הצליח להיזכר בדברי הגמרא...

לאחר ניסיונות סרק שאל: "רבי חי נמצא בקהל? האם בשלך שכחתי את הדרשה?" ורבי חי השיב מדודות: "צווה לבעלי החנויות שייתנו לי משקה כעת, וכשם שתפתח בפני את חנויות המשקה - כך יפתחו לך שערי החכמה ותוכל לדרוש..."

בין-רגע קפץ מאן-דהו והביא לרבי חי בקבוק עראק משובח ורבי 'יצחק טייב שהבין שבשתייתו של דודו מוסתרים סודות עליונים וכן השמים מסכימים עימו, חדל לנסות לגומלו מן השתייה.

"אני באמת לא יודע מה לומר לך. אבל נשלחתי הנה בפקודת הרב", התנצל שמשו של רב העיר - רבי 'יצחק טייב.

רבי 'יצחק טייב שהיה מגדולי תלמידי החכמים באותו הדור, ורב העיר תוניס שבתוניסיה, כאב לבו בראותו את דודו הגאון רבי חי טייב שהיה שותה לשוכרה עד איבוד הדעת.

לך שלח את משמשו לכל חנויות העיר והודיע לבעליהן שבפקודת הרב מעתה ועד להודעה חדשה אסור למכור לרבי חי טייב משקה.

מה הביא את רבי חי טייב (יום פטירתו - טז באייר) לשתות לשוכרה במידה כזו, ועוד באופן קבוע?

לשם כך נחזור מעט אחורה אל ימי נעוריו של רבי חי טייב, אז נער כבן שבע-עשרה שנה.

רבי חי היה שקדן עצום ומתמיד גדול על תלמודו. אמו הצדקת העלתה לחדרו מגש עם אוכל פעם ביום והוציאה אותו כאשר סיים. לבד

מכך הוא לא ראה את הנעשה ונשמע סביבו. חוץ מכל זה היה ממלא רבי חי טייב גיליונות שלמים בחידושי תורתו העמוקים, אלפי גיליונות בכתב יד צפוף ומסודר.

כל זה נקטע בעת ביקורה של שכנה חטטנית - שכנראה צרת-עין הייתה - בבן השכנה שצומח בתורה, שכנה זו ישרה לביקור נימוסין עם אמו של רבי חי, ואז לחשה באוזנה: "את לא מפחדת שבנך ישתגע? כל היום הוא רכון על תלמודו, יום אחד יימאס לו ואז הוא ישלך הכל מעליו. את חייבת לגרום לו לצאת מעט להתאווור..."

אמו של רבי חי הפתירה: "אין לי כיצד לגרום לו לצאת לרחוב. לא מעניין אותו שום דבר חוץ מלימוד". השכנה לחשה באוזניה שבעת שיצא בנה לבית הכיסא שמאחורי הבית, תתגבר לחדרו, תיקח

"התודה צריכה להיות חלק בלתי נפרד מחיי היום יום"
(הרב שלום ארוש שליט"א)

אנת הוא חד

הוא מייצג את ירדת התורה אלינו. וגם התורה היא למעלה מזמן, התורה היא לא עניין חולף, היא הדבר הנצחי בתוך המציאות, היא לא משתנה ולא מתחלפת, כי היא האמת, והאמת קיימת לעד.

זה שאומר הקב"ה לאברהם כשרצה לחזק אותו באמונה הָבֵט נָא הַשְׁמִיכָה וְסִכַּר הַפּוֹקְבִים אִם תּוּכַל לְסַפֵּר אִתָּם וְכו', לרמז לו, שעל ידי הדבקות באמת עולים למקום שהאופנה המתחלפת לא מושלת בו, וגם צאצאיו, כשיעשו רצונו של מקום, יהיו גם הם בבחינה זו של שלא יהיה אפשר לספור אותם, כשם שאי אפשר לספור את הכוכבים, הם לא יהיו כפופים למאורעות הזמן, כי בקרבם תורה נצחית שלא רומא ולא יוון ולא אושוויץ יכולים לבטל. גם לא ברלין.

זה הטעם שאחרי חטא העגל אמרה תורה (במדבר א) שְׂאֵא אֶת רֹאשׁ כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת כָּל זָכָר לְגִלְגָּלָתָם, להורות, שהחטא הכניס אותם תחת המספר, ואילו על בני לוי שלא חטאו בעגל נאמר אַף אֶת מִטָּה לְוִי לֹא תִקְדָּ. את בני לוי היה אסור למנות כי הם לא נכפפו לאופנה המתחלפת של העגל, ולכן הם לא נכנסו תחת הזמן.

זה שנאמר על משה שהיה שקול כששים רבוא נשמות ישראל, כי משה היה גם הוא לגמרי מעל המקום והזמן, הטבע לא משל בו, רק השכל הכולל, וכן אמר דוד "כָּל גִּוִּים סָבְבוּ בִּישׁוּם ה' כִּי אֲמִילֵם".

על הכתוב בהושע "וְהָיָה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסֹּף וְלֹא יִסָּכֵר" שואלת הגמרא (יומא כ"ב) מה זה שכתוב תחילה "וְהָיָה מִסְפָּר" משמע שישראל נכנסים תחת מספר, ולבסוף כתיב 'אֲשֶׁר לֹא יִסֹּף, וְלֹא יִסָּכֵר? יש מספר או אין מספר לישראל? ומתרצת, שכאשר ישראל עושים רצונו של מקום אין להם מספר, היינו שהטבע לא שולט בהם, וכשלא, הם נכנסים תחת הזמן.

והנה ידוע, שכל העולמות אשר ברא השם מתחילת האצילות ועד סוף עולם העשיה, יש להם מספר קצוב וידוע לפני בוראם, כולם מנויים וספורים לפניו כמ"ש "הַמּוֹצִיא בְּמִסְפָּר צִבְּאָם לְכֻלָּם בְּשֵׁם יְקָרָא", אבל הבורא הוא למעלה מהמספר והזמן, כי המספר מתחיל כשסופרים אחד שתיים שלש וכו', אבל לפני אחד הוא למעלה מן המספר, שם זה 'האין'.

זה שאומרים בפתח אליהו (פתח אליהו) 'אנת הוא חד, ולא בחושב' היינו שהבורא הוא אחד, אבל הוא לא אחד במספר, אחריו לא סופרים שתיים ושלוש.

זה כי המספר הוא בתוך הזמן, כמ"ש (קהלת ג) "לְכָל זָמָן, וְעַתָּה לְכָל חִפְזִי, תַּחַת הַשְּׁמַיִם", הזמן הוא תחת השמים, אך מעל השמים, היינו מחוץ לבריאה, אין לזמן או למספר שום משמעות.

זה כל ענין ספירת העומר, שכל הספירה מכוונת אותנו אל היום החמישים, שגם הוא לא נספר, כי

כְּשֶׁשָּׁהָה רַבִּי מִיכָל ב"ר יִצְחָק בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּקָרָה גַם עַל קֶבֶר הַרְשֵׁב, וְהוּא כְּיָדַע הָיָה לוֹמַד הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי הַזֶּה, וְגַם בְּהִיוּתוֹ בְּמִירוֹן לְמַד הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי הַזֶּה, בְּאֶמְצַע לְמַדּוֹ הַתְּלַבֵּב מְאֹד, וְאָמַר בְּצָחוֹת לְשׁוֹנוֹ: "כְּשֶׁשָּׁוִיָּה מְעַד" (=שם שְׁתִּיָּה מִיְחָדָת), מִן הַמִּקְוֶה הָרִי הַפֶּעַם הוּא טַעַם אֲחֵר לְגִמְרִי! (שיש"ק - ח"ד תל)

כְּשֶׁשָּׁהָה פַּעַם רַבִּי אֲבָרָהָם שְׁטֵרֶנְהַרְץ זָכְרוֹנוֹ לְבָרָכָה לַעֲת זְקֻנָּתוֹ בְּשִׁבְתֵּי חֹפֶה בְּמִירוֹן, הָלַךְ וְטָבַל בְּמִקְוֶה הַסְּמוּךְ לְצִיָּן, אֲף שְׁמִיכִיו הָיוּ קָרוֹם בְּיוֹתֵר, שֶׁאֵפְלוֹ אֲנִי ש' הַצְעִירִים לֹא יָכֻלוּ לְהִנָּסֵס וְלִטְבֹּל בּוֹ, וּבְהִכְבִּיּוֹ בְּתִמְיֹהֶת אֲנִי ש' בְּמַעֲשָׁיו זֶה, עָנָה וְאָמַר "לְחַלּוֹת הַמְּשֻׁרֶת אֶת הַמִּלָּךְ אֵין תְּרוּצִים". (שם תעח)

רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאי קָדַשׁ כָּל כָּף אֶת לְשׁוֹן הַתְּרָגוֹם עַד שֶׁאֵפְלוֹ שְׁאֵר דְּבָרִים הַנִּכְתָּבִים בְּלְשׁוֹן תְּרָגוֹם יֵשׁ לָהֶם כֹּחַ לְעוֹרֵר לְהִשָּׁם וּתְבָרָךְ (שיחות הר"ן קט).

שדוד היה אחד, אך בזכות שהיה דבוק בשם, היה שקול כנגד כל הגויים יחדיו, ואי אפשר למנותו כאחד.

וכך כל אדם צריך להזכיר לעצמו, בפרט בימי העומר שם הוא מתרגל ספירה הכפופה לזמן, שכל הספירה באה להזכיר לו, שעל ידי הדבקות באחד הנמצא בשער החמשים, עולה גם הוא למימד של למעלה מהזמן, ובהו הוא מקבל כח של יציבות בזמן עצמו.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"

קו ההלכה הספרדי: *3030 ☎

א. אם אמר לחבירו אחר שקיעת החמה של יום ל"ב לעומר, אל תאמר וידוי כי הלילה ל"ג לעומר, יוכל לחזור ולספור בברכה, מכמה טעמים: א) כי לא ספר את השבועות רק את הימים. ב) שלא ספר את המספר רק בראשי תיבות "ל"ג", ובאופן כזה יש לומר שלא יצא. ג) ועוד שאין כוונתו לומר מנין ספירת העומר כלל, אלא לומר שהוא יום טוב כדי שלא יאמר וידוי וכן עיקר.

ח. מאידך מי ששכח לספור את העומר לביל ל"ג בעומר, וביום ל"ג בעומר עצמו אמר לחבירו "היום ל"ג בעומר", או שתיקן את השליח ציבור כשבא לומר תחנון, ואמר לו "היום ל"ג בעומר", תיקן בכך את מה שלא ספר היום ויכול לספור אחר כך בברכה, על סמך זה.

ט. למנהג האשכנזים כל מנהגי האבילות של ספירת העומר מסתיימים בל"ג בעומר, אמנם מנהג הספרדים שאין שומעים מנגינות עד יום ל"ד בעומר בבוקר, אבל מותרים להשתתף בשמחה לכבוד רבי שמעון ולשמוע את השידורים מההילולא של רבי שמעון אף שיש שם כלי נגינה.

י. ולענין תספורת לאשכנזים מותר להסתפר בבוקר של ל"ג בעומר, ומנהג הספרדים שאין מסתפרים עד בוקר של ל"ד בעומר.

מענייני ל"ג בעומר

ה. אין אומרים וידוי ותחנונים ביום ל"ג בעומר, ולכן כבר ממנהג שקודם ל"ג בעומר אין אומרים תחנון.

ו. יש נוהגים לקחת את ילדיהם הקטנים שהגיעו לגיל שלש שנים למירון בל"ג לעומר כדי שיתספרו תספורת ראשונה בשמחה ובשירים סמוך לקברי התנאים הקדושים רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ויש סמוכין למנהג זה מדברי רבינו חיים ויטאל בשער הכוונות (דף סז ע"א) שכתב שכך נהג רבינו האריז"ל כאשר הגיע בנו לגיל שלש, שהעלה אותו למירון וגילח את שערות ראשו ועשה יום משתה ושמחה, וכן כתב בשו"ת נחפה בכסף חלק ב' (דף ז' עמוד ג') שכן נתפשט המנהג בעיר הקודש ירושלים להרבות שמחה בתופים ובמחולות בתספורת הראשונה של הקטן, בשביל חיוב מצוה שעושים לו פאות הראש.

א. יום ל"ג בעומר הוא יום שמחה וחדוה לכבוד התנא רבי שמעון בר יוחאי, טעם השמחה ביום זה מובא בשער הכוונות לרבינו האריז"ל (דף סז עמוד א') שביום זה סמך רבי עקיבא את רבי שמעון לדיינות והוראה. ויש אומרים שביום זה נפטר רבי שמעון, ורבי שמעון שמח ביום פטירתו, ולכן גם אנו שמחים.

ב. שונה יום פטירת רשב"י מפטירת שאר הצדיקים, ששאר הצדיקים היו עצבים ביום פטירתם ולכן אנו גם נוהגים בהם תענית וצער וכגון יום פטירתו של משה רבינו ב' באדר שנוהגים להתענות בו, מה שאין כן ביום פטירת רשב"י שהיה שמח ביום זה ורצונו שנשמח.

ג. נוהגים לערוך לימוד לביל ל"ג בעומר במנין, וללמוד שבחי רבי שמעון בר יוחאי שכתובים בגמרא ובזוהר הקדוש ומנהג יפה הוא.

ד. יש נוהגים ללכת על קבר רשב"י במירון, ומכל מקום ההולכים למירון יתרחקו מקלות ראש וכדומה, ובמקום גילה שם תהא רעדה.